

Podatci o autorima

Damir Barbarić (1952.) diplomirao je filozofiju i sociologiju na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu te politologiju na Fakultetu političkih znanosti istoga sveučilišta, gdje je i doktorirao obranivši doktorsku disertaciju o Platonovim *Zakonima*. Od 1979. do 2019. bio je zaposlen u Institutu za filozofiju u Zagrebu, od 1992. u zvanju znanstvenog savjetnika. Od 1997. do 2010. predavao je ontologiju i povijest filozofije na Hrvatskim studijima Sveučilišta u Zagrebu, od 2008. kao redovni profesor. Gostujući profesor na više europskih sveučilišta i akademija znanosti (Beč, Tübingen, Freiburg i. Br., Berlin, München). Znanstveno-istraživački boravci na sveučilištima u Oxfordu, Padovi, Bologni, Münchenu, Beču, Tübingenu, Rostocku. Bio je suvoditelj doktorskog studija filozofije na Međunarodnom centru za znanstvenu suradnju Sveučilišta u Tübingenu. Na Interuniverzitetском centru u Dubrovniku bio je suvoditelj triju filozofskih postdiplomskih tečajeva: *Philosophie des Idealismus* (1993.-2000.), *Hermeneutik der Moderne* (1994.-2003.) i *Transzendentale Philosophie* (2000.-2002.; 2007.-2009.). Autor je 29 autorskih i 22 uredničke knjige, te preko 250 radova u časopisima i zbornicima. Priredio je za objavljanje više od 40 knjiga, a preveo je s grčkoga i njemačkoga jezika 25 knjiga. Radovi su mu prevođeni na njemački, slovenski, engleski, talijanski, francuski, češki, mađarski, japanski, ruski i španjolski jezik. Član uredništva brojnih filozofskih časopisa i godišnjaka: *Prilozi za istraživanje hrvatske filozofske baštine*, *Godišnjak za povijest filozofije*, *Phainomena* (Ljubljana), *Internationales Jahrbuch für Hermeneutik* (Tübingen), *Denkwege* (Tübingen), *Heidegger-Jahrbuch* (Freiburg i. Br.), *Theoria. Rivista di filosofia* (Pisa), *Characteristica Universalis Jurnal* (Ciudad de Mendoza, Argentina), *Thaumazein* (Verona). Član je savjeta knjižnih nizova: *Schriftenreihe der Martin-Heidegger-Gesellschaft* (Freiburg i. Br.), Eugen Fink: Ge-

sammelte Werke (Freiburg i. Br.), Heidegger Forum (Frankfurt am Main); Aletheia (Zagreb). Član je više filozofskih udruženja: Internationale Schelling-Gesellschaft, Internationale Hegel-Vereinigung, Internationale Gesellschaft „System der Philosophie“, Kant-Gesellschaft, Internationale Johann-Gottlieb-Fichte-Gesellschaft, Gesellschaft für antike Philosophie, Martin-Heidegger-Gesellschaft, počasni član Slovenskog filozofskog društva, počasni član Sokratische Gesellschaft (Würzburg). Utemeljitelj i prvi pročelnik Odjela za filozofiju Matice hrvatske.

Autorske knjige: *Vježbe u filozofiji* (1980.), *Politika Platonovih „Zakona“*. *Uvod u studij Platona* (1986.), *Filozofija Andrije Drotića* (1987.), *Preludiji. Povjesno-filozofiske studije* (1988.), *Platonova „Politeia“*. Knjiga šesta i sedma. *Uvod, prijevod i komentar* (1991.), *Varia philosophica* (1992.), *Ideja dobra* (1995.), *S puta mišljenja* (1997.), *Živo ogledalo beskonačnog. Leibnizova Monadologija* (1999.), *Anblick Augenblick Blitz* (1999.), *Približavanja. Ogledi u filozofiji* (2001.), *K budućem mišljenju* (2005.), *Aneignung der Welt. Heidegger – Gadamer – Fink* (2007.), *Zrcalna igra četvorstva. Heideggerova kasna misao* (2008.), *Annäherungen an Platon* (2009.), *U intermezzu svjetova* (2010.), *Die Sprache der Philosophie* (2011.), *Im Angesicht des Unendlichen. Zur Metaphysikkritik Nietzsches* (2011.), *Veliki prsten bivanja. Uvod u Nietzscheovu misao* (2014.), *Chora. Über das zweite Prinzip Platons* (2015.), *Wiederholungen. Philosophiegeschichtliche Studien* (2015.), *Zum anderen Anfang. Studien zum Spätdenken Heideggers* (2016.). Uredničke knjige (s vlastitim prilozima): *Filozofija i teologija* (1993.), *Grčka filozofija* (Hrestomatija filozofije 1, 1995.), *Filozofija racionalizma* (Hrestomatija filozofije 5, 1997.), *Fin de siècle: Zagreb – Beč* (1997.), *Ambivalenz des fin de siècle: Wien – Zagreb* (1998., s M. Benediktom), *Filozofija njemackoga idealizma* (Hrestomatija filozofije 6, 1998.), *Gadamer i filozofska hermeneutika* (2001., s T. Bracanovićem), *Nietzscheovo nasljeđe* (2002.), *Aristotel i aristotelizam* (2003.), *Zagonetka umjetnosti* (2003.), *Platon. Das Gute und die Gerechtigkeit* (2005.), *Das Spätwerk Heideggers. Ereignis – Sage – Geviert*, (2007.), *Hrvatska filozofija u XX. stoljeću* (2007., s F. Zenkom),

Vrijeme metamorfoza. Uz Metamorfoze metafizike Marijana Cipre (2009.), *Platonov nauk o duši* (2010., zajedno s P. Šegedinom), *Čemu obrazovanje. Razmatranja o budućnosti sveučilišta* (2011.), *Bitak i vrijeme. Interpretacije* (2013.), *Prema povijesnom mišljenju. Uz djelo Vanje Sutlića* (2016.), *Sloboda i zlo. Schellingov Spis o slobodi* (2017.), *S onu stranu metafizike? Friedrich Nietzsche: Tako je govorio Zaratustra* (2019.).

Daniel Bučan (1943.) diplomirao je arabistiku na Filološkom fakultetu Sveučilišta u Beogradu. Od 1967. do 1990. bio je urednik u redakciji Trećeg programa Radio Zagreba. Od 1990. do umirovljenja 2009. bio je državni dužnosnik i veleposlanik Republike Hrvatske u Egiptu, Grčkoj i pri Vijeću Europe. Glavnina njegovog interesa usredotočena je na arapske i islamske teme. U tom tematskom sklopu objavio je niz radova o raznim aspektima arapske kulture, od predislamskog i klasičnog pjesništva do suvremenih idejnih, društvenih i političkih procesa u islamskim zemljama. No područje u kojem je njegov doprinos najznačniji jest srednjovjekovna arapska filozofija. Više godina je na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Splitu te na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu držao nastavu iz kolegija *Uvod u arapsku filozofiju*. Član je Hrvatskoga filozofskoga društva, Hrvatskoga filološkoga društva i Društva hrvatskih književnih prevoditelja. Dobitnik je više nagrada: godišnje nagrade Društva hrvatskih književnih prevoditelja za najbolji prijevod godine 1988., godišnje nagrade HAZU za najbolje djelo u području filologije (2011.), nagrade Društva hrvatskih književnih prevoditelja za životno djelo. Sudjelovao je na više međunarodnih stručnih i znanstvenih skupova i simpozija, u Francuskoj, Egiptu, Mađarskoj, Italiji, s izlaganjima o srednjovjekovnoj arapskoj filozofiji. Uz više radova u časopisima i zbornicima, preveo je s arapskog na hrvatski glavna djela najvećih arapskih filozofa (Averroës, Al-Ġazālī, Avicenna, Al-Ġāfiṭah, Majmonid, Avempace i Mullā Ṣadrā). Prevodi filozofiska djela s francuskoga, talijanskoga i engleskoga.

Autorske knjige: *Realistički racionalizam Ibn Haldūna* (1976.), *Poimanje arabizma* (1980.), *Vrijeme islama* (1991.), *Al-Ġazālī*

i *Ibn Rušd: mišljenje u svjetlosti vjere i razuma* (1991.), *Kako je filozofija govorila arapski* (2009.), *Uvod u arapsku filozofiju* (2013.), *Ogledanje* (2017.).

Ljudevit Fran Ježić (1988.) diplomirao je filozofiju i lingvistiku na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Na istome je Fakultetu doktorirao 2015. obranivši doktorski rad o Fichtevom jenskom sustavu. Od 2013. zaposlen je na Odsjeku za filozofiju Filozofskoga fakulteta u Zagrebu, sada u znanstveno-nastavnom zvanju docenta. U sklopu Katedre za povijest filozofije drži kolegije iz povijesti filozofije, napose iz njemačkoga idealizma i grčke filozofije. Od akad. god. 2017./2018. nositelj je i predavač također na obaveznim kolegijima iz starije i novije židovske filozofije na Katedri za judaistiku Filozofskoga fakulteta u Zagrebu. Glavni je koordinator za mrežu *Filozofija i interdisciplinarnost* unutar *Srednjoeuropskoga programa razmjene za sveučilišne studije* (CEEPUS), koju je osnovao 2017. i koja povezuje dvadesetak institucija u 14 zemalja Srednje i Jugoistočne Europe. Član je Hrvatskoga filozofskoga društva i uredništva časopisa *Filozofska istraživanja i Synthesis philosophica*. Područje istraživačkoga interesa su mu prije svega povijest filozofije, napose grčka filozofija i njemački idealizam, kao i komparativna filozofija, filozofija jezika i filozofija religije. Prevodi filozofijske tekstove, napose iz klasične njemačke filozofije.

Autorska knjiga: *Razvoj Fichteva jenskoga sustava transcedentalne filozofije u kontekstu pokantovskih rasprava* (2016.)

Mislav Ježić (1952.) diplomirao je filozofiju i indologiju, a zatim i lingvistiku i grčku filologiju na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Na istom fakultetu doktorirao je 1983. s temom o egzegezi rgvedskih himana. Znanstveno se je usavršavao na Sveučilištu u Bonnu (1978.-1979.), na Sveučilištu u Delhiu (1989.-1990.) i na Sveučilištu Harvard (1996.-1997.). Od 1978. do 2017. bio je zaposlen na Filozofskome fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, od 1998. u zvanju redovnog profesora, gdje je bio predstojnik Katedre za indologiju na Odsjeku za indologiju i dalekoistočne studije, a predavao je staroindijski jezik (vedski i

sanskrt), staroiranski (avestički i staroperzijski), srednjoindijske jezike i hindske, kao i indijske religije, filozofiju i književnost. Od 2017. predaje na Fakultetu filozofije i religijskih znanosti kollegije *Indijska filozofija*, *Međureligijski dijalog*, *Istočne religije*, *Filozofijsko i religijsko nazivlje*. Predavao je i na Delhijskome sveučilištu 1989.-1990. i na Sveučilištu Harvard 1996.-1997. Kao predsjednik Hrvatskoga filozofskoga društva pokrenuo je *Dane Frane Petriša* 1992., koji su postali najznatniji međunarodni skup HFD-a. Kao indolog, pokrenuo je 1995. svjetsku konferenciju *Dubrovnik International Conference on the Sanskrit Epics and Purāṇas*, koja je 2020. održana deveti put. Od 2002. glavni je urednik *Proceedings of the Dubrovnik International Conference on the Sanskrit Epics and Purāṇas* (DICSEP), koji uređuje međunarodna redakcija, a objavljuje HAZU. Od 1992. je član suradnik, a od 2000. redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti. U Akademiji je glavni urednik IV. i V. sveška edicije *Hrvatska i Europa*. Bio je potpredsjednik Vijeća za normu hrvatskoga standardnog jezika. Član je Savjetodavnoga odbora (Consultative Committee) strukovne udruge International Association of Sanskrit Studies, član je American Oriental Society, International Association of Vedic Studies, Hrvatskoga filozofskoga društva, Hrvatskoga društva klasičnih filologa i Hrvatskoga filološkoga društva. Glavne znanstvene prinose dao je u istraživanju o genezi vedskoga panteona i dijelova vedskoga korpusa, o hermeneutici vedskih tekstova, u povijesno-filološkoj analizi slojeva upanišadskih i sanskrtskih epskih tekstova (*Kauśītaki*, *Īśā*, *Bhagavadgītā*, *Rāmāyaṇa*), analizi usporednica u staroj indijskoj i helenskoj filozofiji i rekonstrukciji njihovih indoeuropskih izvora. Uz 14 knjige objavio je preko 130 znanstvenih i stručnih članaka u Hrvatskoj i svijetu. Za znanstveni rad primio je više priznanja: Red Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića 1995., državne nagrade za znanost 2003. i 2017., više indijskih priznanja (Akhila Bharatiya Sanskrita Sammelana 2012., Indian Council for Cultural Relations 2017.).

Autorske knjige: *Rgvedski himni* (1987.), *Mišljenje i riječ o bitku u svijetu* (1989.), knjige sa suradnicima *Mahābhārata* (1989.),

Rgvedske upanišadi (1999.), *Istočne religije* (2001., s M. Jauk-Pinhak, K. Gönc Moačanin i K. Krnicem), *Rig-Veda. Das heilige Wissen. Erster und zweiter Liederkreis* (2007.), *Amarušataka / Amarukina Stotina* (2011.), *Hellada i Indija: poredbenofilozofjske rasprave* (2016). Uredničke knjige (s vlastitim prilozima): *Sredozemni i srednjoeuropski kulturni krajolici Hrvatske* (1996., na hrvatskome, engleskome, francuskome i njemačkome), *Epics, Khilos and Purānas. Proceedings of the Third Dubrovnik International Conference on the Sanskrit Epics and Purānas* (2005., s P. Koskikalliom), *Parallels and Comparisons. Proceedings of the Fourth Dubrovnik International Conference on the Sanskrit Epics and Purānas* (2009., s P. Koskikalliom), *Moderna hrvatska kultura. Od preporoda do moderne* (XIX. stoljeće), *Hrvatska i Europa*, sv. IV (2009., s J. Bratulićem), *Vita litterarum studiis sacra. Zbornik u čast Radoslavu Katičiću* (2014., s I. Andrijanićem i K. Krnicem)

Dean Komel (1960.) diplomirao je filozofiju i komparativnu književnost na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Ljubljani. Znanstveno se je usavršavao na Sveučilištu u Bochumu. Doktorirao je 1995. s radom *Hermeneutička fenomenologija tubitka i granice filozofiske antropologije*. Od 1998. redovni je profesor suvremene filozofije i filozofije kulture na Odsjeku za filozofiju Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Ljubljani. Suosnivatelj i voditelj je istraživačkih djelatnosti na Institutu za humanističke znanosti Nove revije od 2005. Osnivatelj je i predsjednik Fenomenološkog društva u Ljubljani od 1996. Suosnivatelj je Međunarodnog instituta za hermeneutiku u Torontu 2001. i Organizacije fenomenoloških organizacija u Pragu 2002. Član je uredništva filozofskih časopisa: *Nova Revija* (Ljubljana), *Phainomena* (Ljubljana), *Orbis Phaenomenologicus* (Prag – Würzburg), *Teoria* (Pisa), *Analecta Hermeneutica* (Newfoundland), *Magazzino di filosofia*, *Bulletin heideggérien* (Louvain) i dr. Kao gostujući profesor predavao je na brojnim Sveučilištima diljem svijeta. Organizator je više od 50 međunarodnih znanstvenih konferencija. 2003. nagrađen je Zoisovom nagradom Republike Slovenije za vrhunska dostignuća u znanosti.

Autorske knjige: *Fenomenologija in vprašanje biti* (1993.), *Razprtost prebivanja* (1996.), *Diagrami bivanja* (1998.), *Osnutja* (2001.), *Uvod v filozofsco in kulturno hermenevtiko* (2003.), *Identità e mediazione. Per un'ermeneutica dell' interculturalità* (2003.), *Medpotja filozofije in kulture* (2004.), *Tradition und Vermittlung. Der interkulturelle Sinn Europas* (2005.), *Resnica in resničnost sodobnosti* (2007.), *Intermundus. Hermeneutisch-phänomenologische Entwürfe* (2009.), *Potikanja* (2010.), *Sodobnosti* (2011.), *Bivanja* (2011.), *Den Nihilismus verwinden* (2012.), *Kontemplationen. Entwürfe zur phänomenologischen Hermeneutik* (2014.), *Obeležja smisla* (2016.), *Totalitarium* (2019.). Na hrvatskom jeziku objavljene su knjige: *Smisao posredovanja* (2018.), *Razotkrivenost prebivanja* (2018.), *Suvremenosti* (2018) i *Obilježja smisla* (2019.). Važnije uredničke knjige: *Annäherungen. Zur hermeneutischen Phänomenologie von Sein und Zeit*, (1999.), *Kunst und Sein* (2004.).

Stjepan Kušar (1950.) studirao je filozofiju i teologiju u Zagrebu i Rimu. 1984. doktorirao je na Teološkom fakultetu Gregorijanskog sveučilišta disertacijom o spoznaji Boga u filozofiji religije Bernharda Weltea. Predavao je filozofske i teološke predmete na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu od 1991. do 2001. godine. Od akad. god. 2013./2014. predaje u zvanju redovitog profesora na Odjelu za povijest i Odjelu za sociologiju Hrvatskog katoličkog sveučilišta u Zagrebu. Od 1995. do 2001. bio je urednik časopisa *Bogoslovska smotra*, a od 2001. do 2013. bio je zaposlen u izdavačkoj kući Kršćanska sadašnjost kao urednik-redaktor. Prevodi filozofske i teologijske tekstove s latinskoga, njemačkoga, talijanskoga i francuskoga jezika.

Autorske knjige: *Dem göttlichen Gott entgegen denken*, Freiburg i. Br., 1986., *Spoznaja Boga u filozofiji religije. B. Welte i božanski Bog* (1996.), *Filozofija o Bogu* (2001.), *Bog kršćanske objave* (2001.), *Filozofija u srednjem vijeku* (2015.). Uredničke knjige: *Srednjovjekovna filozofija* (1996.), Augustin, *O slobodi volje* (1998.), Bonaventura, *Tria opuscula* (2009.), Anselmo Canterburyjski, *Cur Deus homo – Zašto je Bog postao čovjekom* (2014.).

Igor Mikecin (1968.) studirao je filozofiju i germanistiku na Sveučilištima u Zagrebu i Zürichu i klasičnu filologiju na sveučilištu u Zadru. Diplomirao je filozofiju i germanistiku na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, gdje je 1999. magistrirao s radom o Leibnizovoj metafizici i 2003. doktorirao obranivši disertaciju o pojmu religije u ranog Hegela i Hölderlina. U okviru doktorskog studija u akad. god. 2000./2001. studirao je na Sveučilištu u Tübingenu. Bio je asistent na Odsjeku za filozofiju Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zadru (1995.-1999.), a zatim viši asistent i docent na Odsjeku za filozofiju Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Osijeku (2003.-2008.). Od 2008. zaposlen je na Odsjeku za filozofiju Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, gdje je predstojnik Katedre za povijest filozofije, od 2019. kao redovni profesor drži nastavu napose iz povijesti grčke filozofije i klasične njemačke filozofije. Gostujuća predavanja držao je u Filozofskom seminaru Sveučilišta u Tübingenu i na Odjelu za njemačku i francusku filozofiju Fakulteta humanističkih znanosti Sveučilišta u Pragu. Član je uredništva časopisa *Filozofska istraživanja*. Od 2018. pročelnik je Odjela za filozofiju Matice hrvatske. Član-su radnik je Društva za fenomenološku filozofiju u Tübingenu, Centra „Eugen Fink“ u Wuppertalu i Istraživačkog centra za fenomenologiju i hermeneutiku pri Sveučilištu Koblenz-Landau. Autor je 25 radova u domaćim i inozemnim filozofskim časopisima i zbornicima, kao i više prijevoda filozofijskih tekstova s njemačkoga jezika.

Autorske knjige: *Heraklit. Grčki tekst, hrvatski prijevod, filozofski i filologički komentar* (2013.), *Parmenid. Grčki tekst s hrvatskim prijevodom i filologičkim bilješkama, filozofijski komentar i rječnik* (2018.).

Berislav Podrug (1978.) diplomirao je filozofiju i sociologiju na Hrvatskim studijima Sveučilišta u Zagrebu. Doktorirao je 2012. na istom Fakultetu s disertacijom o Platonovom *Simpoziju*. Uz višekratne istraživačke boravke na Sveučilištima u Beču, Berlinu i Tübingenu, akad. god. 2007./2008. u okviru postdiplomskog studija usavršavao se je na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u

Tübingenu. Od 2008. do 2011. držao je seminarsku nastavu iz grčke filozofije na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Osijeku. 2016. izabran u naslovno zvanje docenta na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Rijeci. Sudionik više znanstvenih domaćih i međunarodnih skupova u Hrvatskoj i inozemstvu. Uz jednu autorsku knjigu objavio je više radova u domaćim i inozemnim časopisima i zbornicima, ponajprije o Nietzscheu, kao i više prijevoda Nietzscheovih djela s njemačkoga na hrvatski jezik.

Autorska knjiga: *Platonov Simpozij. Eros kao počelo filozofije* (2016.)

Alen Sućeska (1987.) diplomirao je filozofiju na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Dobitnik je stipendija Open Society Foundation i Deutscher Akademischer Austauschdienst za doktorski studij filozofije na Sveučilištu Goethe u Frankfurtu na Majni, koji je završio 2015. obranivši disertaciju iz filozofije jezika s uspjehom *magna cum laude*. 2017. završio je jednogodišnji postdoktorski studij političkih znanosti na Sveučilištu u Beču. Interesi su mu filozofija jezika, filozofija politike, teorije države i teorija ideologije.

Petar Šegedin (1973.) diplomirao je filozofiju i grčki jezik i književnost na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, gdje je i magistrirao 2006. radom o Nietzscheu. Na Hrvatskim studijima Sveučilišta u Zagrebu doktorirao je 2010. obranivši doktorski rad o pojmu uma u Platona. Od 2002. zaposlen je na Institutu za filozofiju u Zagrebu, od 2016. u zvanju višeg znanstvenog suradnika. 2009.-2014. pročelnik Odjela za filozofiju Matice hrvatske. Od 2012. do 2016. član uredništva *Godišnjaka za filozofiju*. Od 2013. član uredništva časopisa *Prilozi za istraživanje hrvatske filozofske baštine*. Od 2015. suvoditelj je međunarodnog postdiplomskog filozofskog tečaja *Klassische Deutsche Philosophie* na Interuniverzitetском centru u Dubrovniku (s Ch. Binkelmannom, *Die Schelling-Kommission der Bayerischen Akademie der Wissenschaften*, München). Član-suradnik je Društva za fenomenološku filozofiju u Tübingenu, Centra „Eugen Fink“ u Wuppertalu i Istraživačkog centra za fenomenologiju i hermeneutiku pri

Sveučilištu Koblenz-Landau. Uz više od 25 radova u domaćim i inozemnim časopisima i zbornicima objavio je više autorskih i uredničkih knjiga.

Autorske knjige: *Volja za moć i problem istine* (2007.), *Pojam uma u Platona* (2012.), *Filozofija i život* (2020.). Uredničke knjige (s vlastitim prilozima): *S ove strane beskonačnosti: filozofiranje i more* (2008., s O. Žunecom), *Platonov nauk o duši* (2010., s D. Barbarićem), *Zblžavanja. Zbornik povodom 60. obljetnice života Damira Barbarića* (2012., s O. Žunecom), *Nasljede antike: ogledi u spomen Maji Hudoletnjak Grgić* (2013., s D. Pećnjakom i K. Zakarijom), *Filozofija i hrvatski jezik* (2014., s L. Boršićem i T. Jolićem), *Treba li filozofija svoju povijest?* (2016., s I. Skuhalom Karasman), *Filozofija politike: nasljeđe i perspektive* (2016., s L. Boršićem i T. Jolićem), *Postojeći pojam. Hegelov Predgovor Fenomenologiji duha. Prijevod i interpretacije* (2018., s O. Žunecom). S grčkoga je na hrvatski preveo Platonovog *Parmenida* (2002.)

Tomislav Škrbić (1970.) diplomirao je filozofiju i etnologiju na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. 2015. doktorirao je filozofiju na Hrvatskim studijima Sveučilišta u Zagrebu s radom *Ontologija umjetnosti Ivana Fochta*. Član je Odjela za filozofiju Matice hrvatske, Slovenskoga filozofskog društva te Hrvatskoga muzikološkog društva. Član je uredništva časopisa *Riječi* i glavni urednik biblioteke *Hermes* Matice hrvatske Sisak. Dobitnik je Srebrne povelje Matice hrvatske. U časopisima i zbornicima objavio je više radova iz područja estetike.

Autorske knjige: *Ontologija umjetnosti: estetička misao Ivana Fochta* (2020.), *Pet kritičkih osvrta* (2020.). Urednička knjiga: *Umjetnost i tehnika* (2019.).

Ozren Žunec (1950.) diplomirao je filozofiju i komparativnu književnost na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, gdje je 1978. magistriroao i 1985. doktorirao obranivši doktorsku disertaciju *Grčka teorija mimesisa*. Od 1978. do 2020. predavao je na Odsjeku za sociologiju Filozofskog fakulteta u Zagrebu, od 2004.

u znanstveno-nastavnom zvanju redovitog profesora u trajnom zvanju. Boravio je na stručnom usavršavanju u Parizu (1981.), na Indiana University u Bloomingtonu (Indiana, SAD, 1987.) te kao stipendist zaklade Fulbright na Yale University u New Havenu (Connecticut, SAD, 1994.-1995.). Predavao je na raznim sveučilištima u Hrvatskoj i inozemstvu.

Važnije autorske knjige: *Mogućnost marksističke estetike* (1980.), *Mimesis. Grčko iskustvo svijeta i umjetnosti do Platona* (1988.), *Iskonska narav. Aristofanov govor u Platonovu Simpoziju i Parmenidova dva puta* (2015.). Važnije uredničke knjige: *Suvremena filozofija I. (Hrestomatija filozofije, sv. 7, 1996.)*, *S ove strane beskonačnosti. Filozofiranje i more* (2008., s P. Šegedinom), *Zbližavanja. Zbornik povodom 60. obljetnice života Damira Barbarića* (2012., s P. Šegedinom), *Postojeći pojam. Hegelov Predgovor Fenomenologiji duha. Prijevod i interpretacije* (2018., s P. Šegedinom).